

דייט ראשון

הפעם הראשונה שמגיעים לרופא שיניים חשובה בעיקר בשביל הפעמים הבאות. מה לא אומרים לילד לפני שמגיעים? ואיך כל החוויה אצל רופא השיניים יכולה להיות מהנה לפחות כמו טיול לספארי?

כארצות הברית ישנן מרפאות בהן עם קביעת התור לבריכת הילד מתבקשים ההורים שלא להכין את הילד בבית, אלא להגיע שעה לפני הבריכה. מדוע? מכיוון שבשעת הביקור פוגשת את המשפחה סייעת המוליכה את הילד ברחבי המרפאה, מסבירה לו בשפה ידידותית וברורה על "כסא-המעלית", על "מצלמת-הפיל" מצלמת את השיניים ומכינה את הילד בצורה נעימה למפגש הראשון עם רפואת השיניים.

מדוע בוחר צוות המרפאות לבצע את ההיכרות בעצמו? מכיוון שפעמים רבות התיאורים שבוחרים ההורים למרפאת השיניים או רופא השיניים יוצרים בלי לשים לב מטען שלילי, עוד לפני שהגיע הילד למרפאה.

אז מהן הטעויות הנפוצות?

"אני בילד פחדתי נורא מרופא השיניים, אבל לך אין בעיה כי לך אין חורים!"

הניסוח אוטומטי מלמד את הילד שיש ממה לפחד... ומה אם יתגלה שיש לו חור בשן?

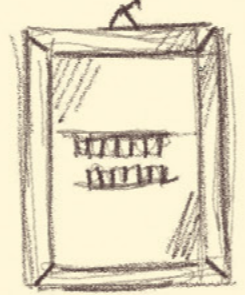
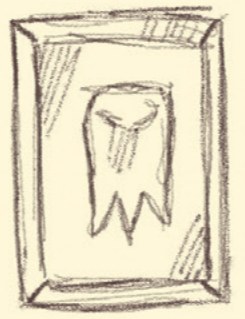
"היין מהזיקה שום דבר לא כואב!"

בחירת המילים והתיאורים כבר מפחדים. רוב רופאי ורופאות ילדים כלל לא משתמשים במילים בעלות קונוטציה שלילית. את השן מרדמים עם "טיפות שינה", שיניים "מנרנדים" ואת המילים זריקה ועקירה אנחנו משאירים מחוץ לחדר.

"אם לא תצחצח שיניים רופא השיניים יכעס!"

איום שכזה המנסה לרתום את הילד לצחצוח שיניים, מלמד את הילד שרופא השיניים הוא מבוגר כועס וביקורתי, כך שעוד לפני הבריכה הראשונה ממש אין רצון לפגוש בו. במקום זה, שימוש ברופא כרמות חיוביות שיהיה גאה וישמח לראות כמה יפה השיניים מצוחצחות - ישיג את אותה התוצאה.

הכותב הוא רופא שיניים לילדים ולמבוגרים, ואבא של יובל

החוויה החיובית אצל רופא השיניים חשובה לא פחות מהטיפול. על מנת לרתום את הילד והמשפחה למאמץ לשמירה על השיניים חשוב שהביקור יהיה כיפי ככל הניתן, וייתן את הטון לעתיד לבוא. ההיכרות עם רופא השיניים והיחס החיובי אינם מוגבלים לביקור אחד בלבד, ונרצה לפתח מערכת יחסים ארוכת שנים בה הליכה למרפאה הינה חלק משגרה. ננסה לשמור על רציפות בה אותו רופא שברק וביסס מערכת יחסים חיובית ממשיך ומלווה את הילד. ילד שחשש בביקור הראשון ובביקור השני רץ לכיסא ללא חשש, מעיד על יצירת קשר מעולה.

בבריכה הראשונה נתחיל בהיכרות עם הרופא והסייעת, ונלמד להכיר את הילד. באופן אישי, אני נהנה לשמוע על המשחקים בגן ועל התחביבים של הילדים - בימינו יש לילדים חוגים מדהימים! לאחר מכן אנו "סופרים את השיניים", כאשר לצד ההסבר ניתן מראה לילד, תוך שילובו בבריכה והפיכתו לשותף פעיל ומעורב. בכל שלבי הבריכה ובטיפול מנחה אותנו עקרון פעולה: Tell, Show, Do, בו אנו מספרים מה אנו עושים, מדגימים ורק לאחר מכן מבצעים. עקרון

זה מתוסף לעקרון ההמרה וההחלפה, בו מצלמת הרנטגן מקבלת דימוי אחר כראש של ג'ירפה או פיל, ומשחק ה"פסל" או "רג מלווה" משמש בשניות בהן מצטלמים ובהן חשוב לא לזוז.

מסכת גז צחוק יכולה להיות חלק מתחפושת פורים מדומיינת וכל אלה נעשים על מנת להנעים את הביקור.

שפת הגוף והטקסט של ההורה המלווה משפיעה אף היא, והילדים רואים ומסיקים כיצד עליהם להגיב. גם בסיטואציה של טיפול המתקדם ללא הפרעה ובמצב רוח טוב, ילד השומע את ההורה אומר פתאום, "זה החלק שאני הכי שונא", מיד מחפש להבין מה הרבר הרע שאמור לקרות עכשיו, ומגיב בהתאם...

חשיבות ביסוס הרושם הראשוני נכונה גם כאשר יש צורך בטיפול. לעיתים על אף מיטב המאמצים, הטיפול יכול להיות לא נעים או סתם ארוך מדי בשביל הילד, ולכן נעשה מאמץ להפריד אותו מהביקור הראשון על מנת לשמר חוויה חיובית. בסוף, חשוב לזכור כי אנחנו מטפלים בקהל הכי רגיש שקיים, ולשם כך צריך סבלנות, גם אם הסתיימה תחכה קצת לפגישה הבאה...